

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Čuhelové, Ph.D., a soudců Mgr. Ivy Krejčířové a JUDr. Michala Ryšky ve věci

žalobce: **J. B.**, narozený dne XXXX
bytem XXXX, XXXX
zastoupený advokátem JUDr. Tadeášem Petrem
sídlem Sokolovská 668/136d, 186 00 Praha 8 - Karlín

proti
žalovaným: 1) **HAGEMANN a.s.**, IČO 26826925
sídlem Hradní 27/37, Slezská Ostrava, 710 00 Ostrava
2) **Z. G.**, narozený dne XXXX
bytem XXXX, XXXX
oba zastoupeni advokátkou JUDr. Hanou Reclíkovou
sídlem Masařská 323/6, 746 01 Opava

o žalobě z rušené držby,

o odvolání žalovaných proti usnesení Městského soudu v Brně ze dne 16. října 2019, č. j. 33 C 139/2019-47,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve II. výroku **mění** tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- II. Žalobce je povinen nahradit každému ze žalovaných náklady odvolacího řízení ve výši 907,50 Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám jejich právní zástupkyně.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným usnesením soud prvního stupně řízení zastavil (I. výrok), žalovaným dle § 146 odst. 2 o.s.ř. uložil povinnost společně a nerozdílně nahradit žalobci náklady řízení ve výši 10 000 Kč (II. výrok). Žalobci vrátil část soudního poplatku ve výši 1 000 Kč (III. výrok).
2. Proti tomuto usnesení, pouze proti jeho II. výroku, podali žalovaní odvolání. Uvedli, že žaloba nebyla po právu, žalobce obdržel od žalovaného 1) notebook jako pracovní pomůcku. Žalobce se měl dopustit v době pracovního poměru u žalovaného 1) trestné činnosti, notebook byl označen jako jeden z důkazů, Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje byl dne 20. 8. 2019 žalovaný 1) vyzván k vydání notebooku, čemuž vyhověl. Žaloba byla účelová, žalobce chtěl zahladit stopy trestné činnosti. Navrhli, aby odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně změnil a žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

3. Žalobce k odvolání žalovaných uvedl, že kdyby šlo o pracovní pomůcku, byl by v době odebrání oprávněným držitelem, když tento byl odebrán 27. 6. 2019, zaměstnancem prvního žalovaného byl do 28. 6. 2019. Nařčení ze zakrytí stop je absurdní, i podezření ze spáchání trestné činnosti žalované neopravňovalo vypudit jej násilím z držby notebooku. Tvzení o nutnosti vydat notebook policii je alibistické, sami žalovaní podali podnět k zahájení trestního stíhání žalobce.
4. Krajský soud v Brně jako soud odvolací (§ 10 o.s.ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno k tomu oprávněnými subjekty (§ 201 o.s.ř.), směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné (§ 201, § 202 o.s.ř.), bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.), v souladu s ustanovením § 212a odst. 1 o.s.ř. přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
5. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že žalobce se žalobou doručenou soudu dne 23. 7. 2019 domáhal stanovení povinnosti žalovaným vydat mu notebook tam označený a zdržet se dalšího vypuzení žalobce z držby. Tvrdil, že mu žalovaný 1) [jeho zaměstnavatel] a žalovaný 2) [člen představenstva žalovaného 1)] odebrali na pracovní poradě konané dne 27. 6. 2019 jeho notebook, který užíval k pracovním účelům i k účelům soukromým poté, co sdělil záměr ukončit pracovní poměr u žalovaného 1). Žalovaní k žalobě v podání ze dne 29. 7. 2019 uvedli, že notebook není ve vlastnictví ani oprávněné držbě žalobce, jde o majetek žalovaného 1), dále uvedli stejné skutečnosti jako v odvolání. V podání ze dne 5. 9. 2019 doplnili, že dne 28. 8. 2019 vydali notebook Policii ČR k výzvě Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, č. j. KRPT-185002-3/TČ-2019-070081, dle § 78 trestního řádu. Podáním ze dne 7. 10. 2019 vzal žalobce žalobu zpět, požadoval náhradu nákladů řízení, když žalobu bere zpět pro chování žalovaných, kteří nereagovali na předžalobní výzvu, po jejím obdržení podali podnět, na jehož podkladě je vedeno trestní řízení, v jehož rámci byl žalovaný 1) vyzván k vydání notebooku. Žaloba byla podána důvodně, v době jejího podání byl notebook v dispozici žalovaných.
6. Podle ustanovení § 146 odst. 2 o.s.ř., jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen nahradit jeho náklady. Je-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen nahradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).
7. V tomto ustanovení je formulována tzv. zásada **procesního zavinění**, podle níž je k náhradě nákladů řízení povinen ten, kdo zavinil, že muselo být zastaveno. Soud musí toto zavinění, zastavuje-li řízení, zkoumat. Činí tak ovšem pouze z procesního hlediska, hmotněprávní stránkou věci se nezabývá. Z procesního hlediska **zásadně zavíní zastavení řízení žalobce** (navrhovatel), který žalobu (návrh) bere zpět. Tato zásada ovšem **neplatí**, jestliže ke zpětvzetí důvodně podané žaloby dojde **pro chování žalovaného, kterým je zejména uspokojení žalobcova nároku** (nejčastěji zaplacení dlužné částky) po zahájení řízení. "Je-li důvodem zastavení řízení zpětvzetí návrhu, žalobce nezavinil zastavení řízení, jestliže vzal zpět návrh, který byl podán důvodně, pro chování žalovaného. K tomu, aby se při zpětvzetí žaloby nejednalo o procesní zavinění žalobce na zastavení řízení, musí být splněny zároveň obě podmínky, a to že žaloba byla podána důvodně a že ke zpětvzetí došlo pro chování žalovaného - jen tehdy, jsou-li zároveň splněny obě tyto podmínky, má žalobce právo, aby mu žalovaný nahradil náklady, které účelně vynaložil na uplatňování svého práva" (z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. 9. 2015, sp. zn. 29 Cdo 170/2015). Důvodnost žaloby (návrhu) nemůže soud posuzovat z hlediska hmotného práva, ale pouze procesně. Za důvodný je tedy považován vždy takový návrh, který byl vzat zpět proto, že žalovaný svým chováním žalobce, pokud jde o uplatněný nárok, **uspokojil** bez ohledu na to, zda tvrzené právo žalobci skutečně svědčilo.
8. V posuzovaném případě dospěl odvolací soud k závěru, že žádný z účastníků zastavení řízení z procesního hlediska nezavinil. Žaloba nebyla vzata pro chování žalovaných, kteří by nárok žalobce uspokojili, tedy by žalobci notebook vydali, ale proto, že notebook již nemá v držení žádný z účastníků řízení, když jej žalovaní vydali Policii ČR, Krajskému ředitelství policie

Moravskoslezského kraje k výzvě ze dne 20. 8. 2019, č. j. KRPT-185002-3/TC-2019-070081. Fakt, že žalovaní podali podnět k zahájení trestního stíhání žalobce, není chováním žalovaných, které by vedlo k zastavení řízení.

9. Vzhledem k uvedenému odvolací soud napadený výrok usnesení soudu prvního stupně změnil podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
10. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. za použití ustanovení § 224 odst. 1 o.s.ř. tak, že žalobce je povinen zaplatit každému ze žalovaných na náhradě nákladů odvolacího řízení k rukám jejich zástupkyně (§ 149 odst. 1 o.s.ř.) částku 907,50 Kč, sestávající z odměny právního zástupce určené dle AT, v celkové částce 600 Kč za jeden půlúkon právní služby podle § 11 odst. 2 písm. c) AT (odvolání proti rozhodnutí, pokud nejde o rozhodnutí ve věci samé), když za tarifní hodnotu je dle § 8 odst. 1 AT považována částka 10 000 Kč jako částka, kterou měli žalovaní na nákladech řízení žalobci zaplatit, a sazba za jeden úkon právní služby činí dle § 7 bodu 5 AT částku 1 500 Kč, při zohlednění § 12 odst. 4 AT, kdy jde-li o společné úkony při zastupování dvou nebo více osob, náleží advokátovi za každou takto zastupovanou osobu mimosmluvní odměna snižená o 20 %, $\frac{1}{2}$ z 1 režijního paušálu á 300 Kč, tedy z částky 150 Kč, dle § 13 odst. 3 AT, vše navýšeno o 20% DPH, tedy 157, 50 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Brno 18. března 2020

JUDr. Kateřina Čuhelová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu